

P6_TA(2006)0368

Skapandet av en europeisk ram för kvalifikationer

Europaparlamentets resolution om skapandet av en europeisk ram för kvalifikationer (2006/2002(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens tjänsteenheters arbetsdokument ”Towards a European Qualifications Framework for Lifelong Learning” (SEK(2005)0957),
- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om att inrätta ett integrerat handlingsprogram inom livslångt lärande (KOM(2004)0474),
- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets rekommendation om nyckelkompetenser för livslångt lärande (KOM(2005)0548),
- med beaktande av kommissionens meddelande ”Att modernisera utbildningen: ett avgörande bidrag till välbefinnande och social sammanhållning i Europa – Utkast till 2006 års gemensamma lägesrapport från rådet och kommissionen om genomförandet av Utbildning 2010-programmet” (KOM(2005)0549),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 2241/2004/EG av den 15 december 2004 om en enhetlig gemenskapsram för tydlighet i kvalifikationer och meriter (Europass)¹,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer²,
- med beaktande av de europeiska utbildningsministrarnas gemensamma förklaring, som antogs vid rådets möte i Bologna den 19 juni 1999 och innehöll målet att skapa ett europeiskt område för högre utbildning fram till 2010 i syfte att främja europeiska medborgares anställbarhet och rörlighet och den internationella konkurrenskraften hos det europeiska systemet för högre utbildning,
- med beaktande av ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte i Lissabon den 23–24 mars 2000, som slog fast det strategiska målet att EU skall bli världens mest dynamiska kunskapsbaserade ekonomi, i synnerhet avsnittet ”Utbildning för att leva och arbeta i kunskapssamhället”,
- med beaktande av kommissionens meddelande ”Att förverkliga det europeiska området för livslångt lärande” (KOM(2001)0678),
- med beaktande av rådets resolution av den 27 juni 2002 om livslångt lärande³,

¹ EGT L 390, 31.12.2004, s. 6.

² EUT L 255, 30.9.2005, s. 22.

³ EGT C 163, 9.7.2002, s. 1.

- med beaktande av ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte i Barcelona den 15–16 mars 2002, i synnerhet det överenskomna målet att senast 2010 göra utbildningssystemen i Europa till en kvalitetsreferens i världsklass och uppmaningen att vidta ytterligare åtgärder för att inrätta instrument som säkerställer överskådlighet i fråga om examensbevis och kvalifikationer, bland annat genom att främja åtgärder liknande dem som ingår i Bolognaprocessen på yrkesutbildningens område,
- med beaktande av förklaringen från EU:s ministrar för yrkesinriktad utbildning och kommissionen, församlade i Köpenhamn den 29–30 november 2002, om främjande av ett närmare europeiskt samarbete i fråga om yrkesutbildning – ”Köpenhamnsförklaringen” – som syftar till att öka det frivilliga samarbetet inom yrkesutbildning för att främja ömsesidigt förtroende, öppenhet och erkännande av meriter och kvalifikationer och därigenom skapa förutsättningar för ökad rörlighet och underlätta tillgången till livslångt lärande,
- med beaktande av rådets resolution av den 19 december 2002 om främjande av ett närmare europeiskt samarbete i fråga om yrkesutbildning¹,
- med beaktande av kommissionens meddelande ”Kommissionens handlingsplan för kompetens och rörlighet” (KOM(2002)0072),
- med beaktande av rådets och kommissionens gemensamma delrapport av den 26 februari 2004 om genomförandet av Lissabonstrategin, med titeln ”Utbildning 2010 – snabba reformer krävs om Lissabonstrategin skall lyckas”, där man efterlyste en europeisk ram som kan fungera som gemensam referens och därmed möjliggöra och främja öppenhet, överföring och erkännande av kvalifikationer och kunskap och på så sätt bidra till genomförandet av Lissabonstrategin,
- med beaktande av Maastrichtkommunikén av den 14 december 2004 om framtida prioriteringar för ett starkare europeiskt samarbete inom yrkesutbildning, där ministrarna med ansvar för yrkesutbildning i 32 europeiska länder kom överens med den europeiska arbetsmarknadens parter och kommissionen om att prioritera utvecklingen av en öppen och flexibel ram för europeiska kvalifikationer, vilken skulle grunda sig på öppenhet och ömsesidigt förtroende och erbjuda en gemensam referens för att underlätta erkännande och överföring av kvalifikationer inom allmän utbildning och yrkesutbildning (på gymnasial och eftergymnasial nivå),
- med beaktande av slutsatserna från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar församlade i rådet, Bryssel den 27–28 maj 2004, om gemensamma europeiska principer för identifiering och validering av icke-formellt och informellt lärande,
- med beaktande av kommissionens tjänsteenheters arbetsdokument ”Progress towards the Lisbon Strategy in education and training – 2005 report” (SEK(2005)0419),
- med beaktande av ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte i Bryssel den 22–23 mars 2005, i synnerhet påpekandet om vikten av att anta en europeisk ram för kvalifikationer 2006,
- med beaktande av den konferens om en europeisk ram för kvalifikationer, från samråd till

¹ EUT C 13, 18.1.2003, s. 2.

rekommendationer ("European Qualifications Framework: Consultation to Recommendation Conference"), som kommissionen och det ungerska utbildningsministeriet anordnade gemensamt i Budapest den 27–28 februari 2006,

- med beaktande av den slutliga kommunikén om resultatet av debatten den 17 mars 2006 vid 9:e konferensen för Europas utbildningsministrar om att förbättra utbildningen i Europa, Wien den 16–17 mars 2006, där ministrarna på nytt underströk att en europeisk ram för kvalifikationer väsentligen kan bidra till öppenhet, överförbarhet och erkännande av kvalifikationer på EU-nivå samt framhöll dess roll som reformverktyg till stöd för livslångt lärande i ett utvidgat europeiskt område för utbildning,
- med beaktande av ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte i Bryssel den 23–24 mars 2006, som bekräftade att utbildning och yrkesutbildning är avgörande för att utveckla EU:s potentiella konkurrenskraft och sociala och territoriella sammanhållning på lång sikt liksom att en europeisk ram för kvalifikationer behöver utvecklas för att främja ökad rörlighet och en effektiv arbetsmarknad,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets rekommendation om gränsöverskridande rörlighet inom gemenskapen i utbildningssyfte: Europeiska kvalitetsstadgan för rörlighet¹,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och yttrandena från utskottet för kultur och utbildning och utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A6-0248/2006), och av följande skäl:
 - A. En EU-övergripande enhetlig undervisningsmiljö och en inre arbetsmarknad för hela EU är viktiga förutsättningar för att man skall kunna uppnå Lissabonstrategins mål.
 - B. Det är nödvändigt att inrätta ett europeiskt system för erkännande av kvalifikationer och kompetens och samtidigt respektera den stora mångfalden och den särskilda styrka som finns inom EU:s medlemsstater.
 - C. Inrättandet av en europeisk ram för kvalifikationer som bland annat bygger på Bologna- och Köpenhamnsprocessernas befintliga kvalifikationsstrukturer bör välkomnas som ett lämpligt medel för att främja öppenhet, överförbarhet, erkännande och utnyttjande av kvalifikationer och meriter som förvärvats i olika medlemsstater och på olika nivåer samt för att underlätta alla medborgares tillgång till livslångt lärande.
 - D. En gemensam referensram (grundad på kompetens, nivåer och studieresultat) som den europeiska ramen för kvalifikationer kan underlätta antagandet av instrument för att fastställa kompetensbehov.
 - E. Med kvalifikation avses alla behörighetsbevis, utbildningsbevis och intyg samt all yrkeserfarenhet som erkänns i Europeiska unionen.
 - F. Mot bakgrund av de nya utmaningar som skapas av kunskapssamhället och den demografiska utvecklingen skulle inrättandet av en europeisk ram för kvalifikationer bli

¹ Ännu ej offentliggjort i EUT.

avgörande både för att främja anställbarhet och geografisk rörlighet bland EU:s arbetstagare och för att främja konkurrenskraften och den sociala sammanhållningen i enlighet med Lissabonstrategin.

- G. Den yrkesmässiga rörligheten inom gemenskapen (rörlighet för arbetstagare och för företag) är under utveckling och kräver att certifieringar som förvärvats i en medlemsstat kan erkännas och användas i en annan medlemsstat på motsvarande nivå.
- H. En kontinuerlig uppdatering och utvidgning av kunskaper, färdigheter och personlig och yrkesmässig kompetens, liksom av den europeiska ramen för kvalifikationer, bör bidra till att modernisera utbildningssystemet och därmed förbättra anställbarheten, öka rörligheten inom Europa och förbättra anställningstryggheten. Den europeiska ramen för kvalifikationer bör bidra till större öppenhet och insyn när det gäller att erkänna och jämställa kvalifikationer som förvärvats eller skall förvärvas och därmed skapa impulser till att förbättra systemen för allmän och yrkesinriktad utbildning som även kan bidra till inlärnarnas anställbarhet.
- I. Frånvaron av lämpliga mekanismer och nätverk samt av samordning mellan utbildningsleverantörer och nationella myndigheter, otillräckliga institutionella bestämmelser och begränsade anslag i flera medlemsstater är hinder för ett effektivt livslångt lärande, en sammankoppling av universitetsutbildning och sysselsättning, en snabbare spridning av nya vetenskapliga och tekniska kunskaper till arbetstagarna och ett effektivt utnyttjande av förvärvad kunskap och kompetens.
- J. Överskådligheten när det gäller kvalifikationer är bristfällig och erkännandegraden för ”utländska” kvalifikationer är låg.
- K. De 32 länder som deltar i den europeiska ramen för kvalifikationer har antagit det gemensamma målet att göra det tydligare för studerande och lärare vilka huvudsakliga utbildningsvägar som leder fram till vissa kvalifikationer. Det måste tydligare framgå hur referensnivåerna förhåller sig till varandra, i vilken utsträckning överföringar kan göras och vad som ligger till grund för beslut om erkännande av kvalifikationer.
- L. Den europeiska ramen för kvalifikationer bör inledningsvis genomföras på frivillig basis utan lagstiftade skyldigheter, men kommer ändå att bli en drivkraft till förändring genom stöd till reformer på berörda nivåer, samtidigt som den måste främja öppenhet och insyn samt överensstämmelse hos de certifieringar som utfärdas på nationell nivå och sektornivå.
- M. Den europeiska ramen för kvalifikationer kommer inte att ersätta de nationella ramarna för kvalifikationer, utan istället komplettera dessa. Den europeiska ramen för kvalifikationer bör utgöra en utvidgad ram som underlättar samarbetet mellan medlemsstater, arbetsmarknadens parter och andra aktörer på internationell nivå.
- N. Om den europeiska ramen för kvalifikationer skall kunna bli framgångsrik måste nationella kvalifikationer kopplas till den europeiska ramens referensnivåer i ett samarbete som grundar sig på förtroende och öppenhet, samtidigt som det görs en adekvat utvärdering av respektive medlemsstats särdrag och behov. Den europeiska ramen för kvalifikationer måste också utformas som ett instrument som är avsett för användarna och aktörerna, så att användarna kan få en bild av befintliga kvalifikationer

och av kvalifikationer som skall förvärfvas, samtidigt som egenansvar och självständighet i lärandet måste bibehållas.

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens initiativ till en modernisering och en kontinuerlig förbättring och förstärkning av de europeiska utbildningssystemen samt initiativet till att inleda samråd för att skapa en gemensam referensram för de europeiska certifieringssystemen.
2. Europaparlamentet välkomnar det faktum att den europeiska ramen för kvalifikationer bygger på utbildningsresultat, speglar komplexiteten i det livslånga lärandet och stimulerar nationella och sektoriella reformprocesser.
3. Europaparlamentet anser att den europeiska ramen för kvalifikationer är ett användbart instrument som ökar och stärker tilltron mellan de olika systemen och välkomnar förbehållslöst dess mål, som är att öka öppenheten i fråga om kvalifikationer, arbetstagarnas rörlighet och det livslånga lärandet i EU.
4. Europaparlamentet samtycker till det sätt på vilket systemet är uppbyggt, vilket omfattar gemensamma nivåer, instrument och principer och är flexibelt och samtidigt nära förknippat med principen om livslångt lärande. Parlamentet uppmanar dock kommissionen att närmare precisera förhållandet mellan olika kvalifikationsnivåer, direktiv 2005/36/EG och de bestämmelser om validering av icke formell och informell utbildning som redan finns eller som för närvarande tillämpas nationellt och regionalt.
5. Europaparlamentet framhåller att en av de viktigaste uppgifterna för den europeiska ramen för kvalifikationer måste bli att underlätta och främja överförandet av kvalifikationer mellan olika utbildningssystem för att möjliggöra yrkesmässig rörlighet mellan olika länder och på så sätt förbättra balansen mellan utbud och efterfrågan på den europeiska arbetsmarknaden. Parlamentet framhåller också att den europeiska ramen för kvalifikationer är en lämplig utvidgad ram som kan erbjuda ett adekvat översättnings- och kommunikationsinstrument för inrättandet av en gemensam ram för kvalifikationer inom EU.
6. Europaparlamentet konstaterar mot bakgrund av detta att kommissionens förslag är ett riktigt och nödvändigt initiativ, även om det inte helt uppfyller kraven på att ramen för kvalifikationer skall vara överskådlig. Parlamentet anser att de åtta referensnivåer som föreslagits för den europeiska ramen för kvalifikationer bör bearbetas och förbättras. Deras parametrar bör formuleras på ett tydligare och mer lättbegripligt sätt och stor vikt bör fästas vid att entydigt hålla isär de olika referensnivåerna, så att ingen tveksamhet uppstår om vilken nivå en viss kvalifikation skall tillhöra.
7. Europaparlamentet understryker att den kompetens som beskrivs inom ramen för parametrarna för de åtta nivåerna inte enbart skall omfatta kunskaper om sociala och etiska frågor, utan även om kulturella frågor.
8. Europaparlamentet anser att organiseringen och valideringen av det livslånga lärandet faller under medlemsstaternas behörighet och att den europeiska ramen för kvalifikationer knappast kan komma till användning i denna fråga.

9. Europaparlamentet rekommenderar att de tre horisontella områdena ("kunskaper", "färdigheter" och "personlig och yrkesmässig kompetens") också ses över och görs överskådligare och mer begripliga.
10. Europaparlamentet framhåller vidare att de olika typerna av studieresultat sammantaget utgör en del av en utbildningsmässig helhet som inte kan kvantifieras enbart utifrån vilken nivå som uppnåtts inom varje enskilt område.
11. Europaparlamentet anser att det tredje horisontella området, "personlig och yrkesmässig kompetens", kan vara ett intressant sätt att direkt ta in de senaste resultaten från den moderna inlärningsforskningen i den europeiska ramen för kvalifikationer. Parlamentet välkomnar emellertid en omarbetning som förtydligar på vilket sätt man metodiskt kan kartlägga "mjuka färdigheter" och "personlig kompetens".
12. Europaparlamentet erinrar om att den huvudsakliga funktionen hos den europeiska ramen för kvalifikationer bör vara att klassificera olika certifieringar som bygger på resultaten från yrkesinriktad utbildning och anser därför att enkla och användbara parametrar bör användas och antalet nivåer minskas. Tidigare jämförande erfarenheter visar nämligen att ju mer uppdelade nivåerna är och ju fler kriterier det finns, desto svårare är det att samordna dem.
13. Europaparlamentet anser att den europeiska ramen för kvalifikationer även innehåller en koppling till arbetsmarknaden som övergripande ram för alla utbildningsformer. Parlamentet välkomnar att man i enlighet med Lissabonstrategin ägnar ökad uppmärksamhet åt livslångt lärande på arbetsplatsen och därmed även åt att erkänna kvalifikationer som förvärvats på arbetsplatsen. Parlamentet understryker att var och en av de åtta nivåerna bör betona färdigheter som kan förvärvas genom olika utbildningsvägar och att större hänsyn skall tas till yrkesmässig förmåga och yrkeserfarenhet liksom till möjligheterna att utnyttja dessa i yrkeslivet. Parlamentet rekommenderar därför att parametrarna görs om så att man inte bara beaktar och vidmakthåller Bolognaföreskrifterna om akademisk utbildning utan även kompletterar dem genom att ta större hänsyn till system för yrkesutbildning och yrkesfortbildning.
14. Europaparlamentet fordrar att ramen för kvalifikationer görs om, så att man istället för att som hittills automatiskt koppla referensnivåerna 6, 7 och 8 till de tre akademiska examina som ingår i Bolognaramen för kvalifikationer (kandidat-, magister- och doktorsexamen) klassificerar de kunskaper, färdigheter och personliga och yrkesmässiga kompetenser en person förvärvat utan hänsyn till var inläringen skett.
15. Europaparlamentet rekommenderar en förbättring av tabell 2, som är tänkt att fungera som hjälp vid tolkningen av referensnivåerna. Tabellen bör vara tydligt underordnad den resultatnriktade ansatsen, eftersom den är inriktad på formell utbildning. Parlamentet välkomnar därför rekommendationen att tabell 2 skall användas försiktigt. Eftersom den europeiska ramen för kvalifikationer skall fungera som en övergripande, allmän ram måste detaljfrågor som utformningen av tabell 2 överlåtas på aktörer på lokal och nationell nivå.
16. Europaparlamentet efterlyser ett starkare stöd till och främjande av de gemensamma europeiska principerna för tillhandahållande och validering av icke-formellt och informellt lärande samt för livslångt lärande, i synnerhet i fråga om att utöka de tekniska och vetenskapliga kunskaperna och färdigheterna, samtidigt som hänsyn bör tas till

särdragen inom olika yrkesgrenar, regioner och länder. Metoder och system för bedömning av icke-formellt och informellt lärande måste särskilt beaktas, eftersom kompetensutvecklingen inom ramen för livslångt lärande sker i en mängd olika situationer i det vardagliga arbetet.

17. Europaparlamentet framhåller att utvecklingen av en europeisk ram för kvalifikationer kommer att ge gemensamma referenspunkter som underlättar för studerade och arbetstagare att organisera sin karriärutveckling inom ramen för livslångt lärande.
18. Europaparlamentet rekommenderar att varje land bör ha egna nationella eller regionala ramar för kvalifikationer, som på lämpligt sätt skall organiseras i samarbete med behöriga organisationer och organ för att se till att de är kompatibla med den europeiska ramen för kvalifikationer. I länder som ännu inte har någon nationell ram för kvalifikationer och där informella och icke-formella kvalifikationer försummas är det en fördel om den europeiska ramen för kvalifikationer införs.
19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inleda en process för att harmonisera begrepps användningen och språkbruket.
20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att precisera de befintliga sambanden mellan den ram för kvalifikationer som fastställdes i Bolognaprocessen och den europeiska ramen för kvalifikationer, och att ange om de indikatorer som föreslagits för den europeiska ramen för kvalifikationer kommer att vara den enda referenspunkten för ett gemensamt europeiskt område för livslångt lärande.
21. Europaparlamentet avvisar utarbetandet av riktlinjer för utbildningsinriktning, utbildningens längd och utbildningsort.
22. Europaparlamentet anser att stödinstrumenten för den europeiska ramen för kvalifikationer måste främjas i högre grad, så att medborgarna får tillgång till den. Den europeiska ramen för kvalifikationer bör utgöra en logiskt organiserad ansats med slutsatserna från Köpenhamn och Bologna i fokus. Särskild vikt bör läggas vid det arbete för inläring, kvalifikationer och färdigheter som utförts av internationella organisationer och europeiska center som Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) och Europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning (Cedefop). Parlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta bygga ut ECVET-systemet (European Credit of Vocational Education and Training), att vidareutveckla och främja Europass och bygga ut databasen Ploteus samt att främja nya innovativa grepp i samband med erkännande av informellt och icke-formellt lärande.
23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att förstärka de nationella Europass-centrumens roll och struktur, underlätta för dem att utföra sina grundläggande uppgifter och genomföra EU:s fastställda mål, öka spridningen av instrument som förvaltas direkt av de nationella Europass-centrumen (Europass-meritförteckningen och Europass-mobilitet) och främja det successiva antagandet av Europass-systemet.
24. Europaparlamentet understryker att stöd och åtaganden från nationella och sektoriella aktörer är en förutsättning för att den europeiska ramen för kvalifikationer skall kunna genomföras på frivillig basis.

25. Europaparlamentet konstaterar att konsekvens och ömsesidigt förtroende är förutsättningar för att den europeiska ramen för kvalifikationer skall kunna användas som ett överföringsverktyg mellan olika kvalifikationssystem. Parlamentet rekommenderar att man utarbetar principer för öppna och tillförlitliga kvalitetssäkringsmekanismer i syfte att möjliggöra en jämförelse och därmed ett ömsesidigt erkännande av EU-medborgarnas kvalifikationer.
26. Europaparlamentet understryker att den europeiska ramen för kvalifikationer kan bli ett viktigt bidrag till rörligheten på den europeiska arbetsmarknaden om en medlemsstats beslut att koppla vissa nationella kvalifikationer till en viss referensnivå i den europeiska ramen för kvalifikationer accepteras av övriga medlemsstater. Kommissionens förslag att medlemsstaterna i kvalitetssäkringssyfte skall åläggas att följa en rad gemensamma principer är ett viktigt led i ett lyckat samarbete mellan aktörerna på olika nivåer. Detta förutsätter emellertid att det inte sker någon överlappning med befintliga kvalitetssäkringssystem, såsom standarderna och riktlinjerna för kvalitetssäkring.
27. Europaparlamentet anser att det starkare samarbetet mellan medlemsstaterna om den europeiska ramen för kvalifikationer bör resultera i ömsesidigt förtroende, som också är en förutsättning för att denna skall fungera effektivt. En lämplig försöksperiod, en konsekvensbedömning och fortlöpande utvärdering är nödvändiga förutsättningar för att den europeiska ramen för kvalifikationer skall kunna förbättras och anpassas löpande. Parlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta och föreslå lämpliga metoder och strategier för detta.
28. Europaparlamentet yrkar på att den europeiska ramen för kvalifikationer skall vidareutvecklas i enlighet med det önskemål om förtydligande som aktörerna uttryckte i samrådsprocessen.
29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se över sitt förslag med beaktande av parlamentets kommentarer.
30. Europaparlamentet pekar på vikten av en bred och välstrukturerad kommunikations- och spridningsstrategi för att öka medvetenheten om och intresset för fördelarna med den europeiska ramen för kvalifikationer.
31. Europaparlamentet anser att den europeiska ramen för kvalifikationer bara kan bli framgångsrik om den skapar konkreta fördelar för slutanvändarna, alltså för såväl medborgare, arbetstagare och arbetsgivare som för utbildningsinstitut.
32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att informera parlamentet om resultaten från de nationella samråden och att fortsätta överläggningarna innan den utarbetar sitt slutliga förslag.
33. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.